

Kuidas võõrliigid peamiselt levivad?

Võõrliikide probleem on ka Eestis järjest enam teravnev mitmel põhjusel:

- ✓ **Liigselt paljunenud või enam mitte-tahetud lemmikloomad visatakse „minema“ või kallatakse veekogudesse** – nii satub igal aastal loodusesse näiteks punakõrv-ilukilpkonni, Narva veehoidla süsteemi sattus nii tõenäoliselt marmorvähk. Kui inimene võtab endale lemmiku, võtab ta ühtlasi ka vastutuse. See tähendab ka paljunemise vältimist, haiguste ravi ning vastutustundlikku käitumist juhul, kui looma ei ole enam võimalik edasi pidada;
- ✓ **Väljarohitud ja liigselt paljunenud taimed ja/või nende osad visatakse aia taha või viiakse metsa,** sarnasteks kohtadeks on surnuaedadega piirnevad nn servaalad ja jäätmehunnikud – selliselt viiakse võõrliigid täielikult kontrollimatusse keskkonda. Probleemiks ei ole niivõrd mõneks aastaks paigale jäävad püsikud, vaid need liigid, mis hakkavad edasi levima. Nii on plahvatuslikult levinud näiteks verev lemmimalts, pargitatrad, igihali. Haljastus- ja aiajäätmed on samuti jäätmed, mida ei tohi viia loodusesse ega võõrale (kellelegi teisele kuuluvale) maale. Aiajäätmed tuleb komposteerida kontrollitult oma aias – kompostimuld on väärtuslik väetis. Rohkem võiks kasutada paljudes suuremates asulates toimuvat aiajäätmete korraldatud vedu.
- ✓ Mitmesuguse põllumajanduse, metsatöö, ja **transpordivahenditega levitatakse tahtmatult edasi võõrliike.** Samuti ei arvestata pinnasetööde planeerimisel võõrliikide kasvukohtadega, levitades mullaga võõrliike tahtmatult uutele aladele.
- ✓ **Kasutades erinevates veekogudes samu vahendeid** – nt paate, kummikuid, kalapüügiriistu – võib tahtmatult kanda edasi invasiivseid veetaimi (nt vesikatk), väiksemaid elusorganisme (nt rändkarp) ja ka ohtlikke baktereid/viiruseid (nt vähikatkuga veekogust võib tahtmatult viia edasi katku ka teistesse veekogudesse). Seepärast on pärast püüki vaja alati puhastada ka kasutatud vahendid (pesta ja jätta vähemalt päevaks päikese kätte).

Viimati uuendatud 13.02.2025